

ת"ד 474/01/15 - מדינת ישראל נגד נביל קרואני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 474-01-15 מדינת ישראל נ' קרואני
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

מדינת ישראל	בעניין:
באמצעות עו"ד אמל סעד	המאשימה
נגד	
נביל קרואני	
באמצעות עו"ד יוסי גואטה	הנאשם

הכרעת דין

האישום

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של נהיגה כשברמזור אור אדום, גרימת חבלה של ממש, ונהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיפים 38(3) ו- 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961, ולתקנה 22 א לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961.

בהתאם לכתב האישום, ביום 2.7.14, סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "ב.מ.וו", מ.ר. 5397716, בכביש 79 מכיוון מזרח למערב. בהגיעו לצומת "סומך", צומת מרומזר, בו פעלו הרמזורים באופן תקין, נהג הנאשם בקלות ראש וברשלנות, לא ציית לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת וחסם את דרכו של רכב מסחרי, מסוג "איסוזו", אשר נהג בו מורל שיח' חליל, שנסע באותו הכביש, מכיוון מערב למזרח, ובהגיעו לצומת פנה שמאלה, לכיוון אעבלין, והתנגש בו. כתוצאה מהתאונה נזקקו לטיפול רפואי הנאשם ונוסע מרכבו, ונגרמו חבלות של ממש לנהג הרכב השני, מורל שיח' חליל (שבר עם דפרמציה גסה אמה שמאל - (הדומיננטית) שהצריך מהלך ניתוחי של שחזור פתוח וקיבוע פנימי של השבר) ולשני הנוסעים מרכבו דיאב עאטף (שבר בסטרנום) וחג'אזי מוחמד (פצע בקודקוד ופצע מעל גשר האף), ונגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים.

העובדות שאינן במחלוקת

אין מחלוקת לגבי תקינות הרמזורים. נוכח תכנית הרמזורים בצומת לא יתכן מצב בו ברמזור המיועד לנאשם וברמזור המיועד למעורב דלקו או ירוק או אור אדום בו זמנית.

התאונה נגרמה כתוצאה מכך שאחד מכלי הרכב חצה את הצומת באור אדום, בשעה שהאחר חצה את הצומת באור ירוק.

המחלוקת

מי חצה את הצומת באור אדום. האם כטענת המאשימה היה זה הנאשם או האם כטענת הנאשם היה זה המעורב.

טיעוני הצדדים

המאשימה גורסת כי רכב הנאשם חצה את הצומת, ממזרח למערב, באור אדום, וגרם להתנגשות ברכב המעורב, אשר פנה שמאלה בצומת, ממערב לכיוון צפון, באור ירוק. לחיזוק עמדתה הפנתה התביעה להודעותיו של עד הראייה, מר קאסם חוסיין, לפיהן, הנאשם חצה את הצומת באור אדום. כן הפנתה לעדויותיהם של נהג הרכב המעורב, הנוסע שהיה עמו ולחוות דעת הבוחנים.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לאחר, שלטענתה, התביעה לא הצליחה להוכיח כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום. לשיטתה, הוכח כי התאונה ארעה עת נהג הרכב המעורב חצה את הצומת באור אדום והנאשם חצה את הצומת באור ירוק.

קו ההגנה מבוסס על הודעתו של מר קאסם חוסיין במשטרה. עד זה מסר כי הבחין ברכב הנאשם, במרחק של 50 מטר מהצומת, בשעה שהרמזור בצומת היה "**מהבהב בצהוב לכיוון אדום**". לשיטת ההגנה, מאחר שאין אור ברמזור שהוא "**מהבהב צהוב**", עד הראייה התבלבל וכוונתו הייתה כי ראה אור "**ירוק מהבהב**" ברמזור, שהתחלף לאחר מכן לאדום. במצב דברים זה, נטען, רכב הנאשם, אשר נסע במהירות המותרת במקום, עבר את המרחק של 50 מטרים, עד הרמזור, כשהאור ברמזור ירוק מהבהב, והספיק להיכנס לצומת באור ירוק. באותה העת, לרכב המעורב, דלק אור אדום ברמזור, נהג הרכב המעורב לא ציית לרמזור, נכנס לצומת, והתנגש ברכב הנאשם.

הראיות

מטעם המאשימה העידו:

רס"ב מוזס מדקר (להלן - השוטר מדקר).

רס"ב אליהו שמואל (להלן - השוטר אליהו).

מתנדב המשטרה, רנ"ג וולף פישל, עורך דוח פעולה (להלן - השוטר פישל).

רס"ב גדעון לוי, בוחן תנועה, עורך חוות דעת תכנית הרמזורים (להלן הבוחן לוי).

רס"ב מאיר קריחלי, בוחן תנועה, עורך דוח בוחן (להלן - הבוחן קריחלי).

מורל ש"ח ח'ליל, הנהג המעורב (להלן - הנהג המעורב).

מוחמד חיג'אזי, נוסע ברכב המעורב (להלן - הנוסע ברכב המעורב).

קאסם חוסיין (להלן - מר קאסם).

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

ת/1 - מזכר בעניין זימון עדים.

ת/2 - דוח פעולה של המתנדב וולף פישל.

ת/3 - תכנית רמזורים.

ת/4 - הודעת הנאשם.

ת/5 - תעודה רפואית של הנהג המעורב.

ת/6 - הודעתו של הנהג המעורב, מיום 14.7.14.

ת/7 - תיעוד רפואי של הנוסע ברכב המעורב.

ת/8 - הודעתו של קאסם חוסיין במשטרה.

ת/9 - מזכר של השוטר מוזס.

ת/10 - הודעה על תקינות הרמזור.

ת/11 - דוח בוחן.

ת/12 - תצ"א מקום התאונה.

ת/13 - לוח צילומים.

ת/14 - סקיצה ודוח נזקים של כלי הרכב.

ת/15 - דוח משל"ט של המשטרה.

ת/16 - דוח ארוע מוקד כרמל.

ת/17 - מזכר בעניין המודיעים, של הבוחן קריחלי, מיום 14.7.14.

ת/18 - תיעוד רפואי של מר חמדאן מוחי אלדין, נוסע ברכב הנאשם.

ת/19 - תיעוד רפואי של הנאשם.

ת/20 - תיעוד רפואי של דיאב עאטף, נוסע ברכב המעורב.

מטעם ההגנה העידו הנאשם והנוסע ברכבו, מר מוחי אל דין חמדאן.

דין והכרעה

לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את העדים לפני ועיינתי בחומר הראיות, מצאתי כי הוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מהנימוקים שלהלן.

עד הראיה הניטראלי, מר קאסם

ראשית אתייחס לטענת ההגנה כי העד אינו אובייקטיבי. לטענת ההגנה, לנהג המעורב ולעד הראיה, היכרות מוקדמת מתחום השיפוצים, בו שניהם עובדים בתחום השיפוצים העוסקים בתחום השיפוצים, היכרות מוקדמת. דינה של טענה זו להידחות. העד מסר בחקירתו במשטרה ובעדותו כי אינו מכיר מי מהמעורבים (ש' 20-21 להודעה, עמ' 11, ש' 16) ולא מצאתי כי בפנייתו היזומה למשטרה, או בכך שהעיד כי אינו מכיר מי מהנהגים המעורבים, מבלי שנשאל על כך בעדותו, יש כדי לפגום באמינות דבריו, כפי שניסה לטעון הסנגור.

הנהג המעורב שלל גם הוא היכרות מוקדמת עם העד ודחה את הטענה כי שוחח עמו לאחר התאונה (עמ' 22 לפרו', ש' 9). הבוחן קריחלי העיד גם הוא כי בשיחה טלפונית שערך עם העד זה מסר כי אינו מכיר איש מהמעורבים (עמ' 21, ש' 10-12) ושלל את האפשרות כי עדותו של מר קאסם מוטית לטובת הנהג (עמ' 243 לפרו', ש' 8-17).

מר קאסם העיד בפני כי במרחק של כ - 50-60 מטר לפני הרמזור, אשר דלק בו אור אדום, בכיוון נסיעתו, עקף אותו רכב הנאשם, במהירות מופרזת, חצה את הצומת באור אדום, פגע ברכב המעורב, "זרק" אותו לגובה של כ - 3 מטרים, והתהפך (עמ' 11 לפרו', ש' 10-11, עמ' 11 לפרו', ש' 21-22).

חיזוק לגרסתו מצוי במזכרים שתיעדו שיחות עמו, לאחר התאונה, בהם מסר כי הנאשם חצה את הצומת באור אדום, (מזכר ת/9, מיום 2.7.14, ומזכר ת/16, מיום 14.7.14). בנוסף, בדוח המשל"ט המשטרתי הופיע שמו כמודיע ראשון על התאונה (ת/15).

בהודעתו במשטרה, מסר גרסה דומה, תוך שציין כי רכב הנאשם עקף אותו כ - "50 מטר" לפני הצומת, "במהירות אדירה", כשהאור ברמזור היה "מהבהב בצהוב לכיוון אדום".

כשעומת עם הודעתו, לפיה, לנאשם היה אור "צהוב מהבהב", הדגיש העד, שוב ושוב, כי ראה את הנאשם עובר באור

אדום, וככל הנראה נפלה טעות בהודעתו.

וכך בעדותו: **"אין רמזור מהבהב צהוב שיהפוך לאדום אני ראיתי אותו עבר באדום לחלוטין"** (עמ' 11 לפרו', ש' 21-22). כשנשאל מדוע נרשם בהודעתו **"צהוב מהבהב"**, השיב **"לא יודע. לא אמרתי את זה"** (עמ' 12 לפרו', ש' 1-2), ובהמשך מסר כי יתכן שהשוטר טעה ברישום (עמ' 14, ש' 19-20).

לטענת הסנגור כי האור שהבהב היה ירוק, השיב: **"כשהוא חתך באדום לחלוטין, לא היה מהבהב ולא ירוק ולא צהוב"** (עמ' 13 לפרו', ש' 23-24).

כשהתבקש להבהיר את המהירות בה נסע הנאשם, אותה הגדיר כ"מהירות אדירה", מסר: **"כשעקף אותי היה רמזור אדום, לא לחצתי ברקס ואני לא בוחן רכב אבל יש לי ראייה שאם הוא פגע בטנדר שזורק אותו 3 מ' גובה, זה לא מכה של 20-30 קמ"ש, זה טנדר איסוזו סגור וכבד. אפילו ברקס הוא לא נתן"** (עמ' 12 לפרו', ש' 14-16).

העד הבהיר בעדותו כי הוא זוכר היטב את התרחשות התאונה ודחה טענת ההגנה כי בהודעתו זכר טוב יותר: **"דווקא התאונה הזו אם אני משחזר לדקה, איך האנשים יצאו בנס. איך יצאו חיים?... מה שהיה אני אמרתי, לפני שנתיים והיום ועוד שנה אני עדיין זוכר"** (עמ' 14, ש' 28).

בהינתן האמור, אני מקבלת את גרסתו של עד הראיה להתרחשות התאונה, לפיה, הנאשם חצה את הצומת באור אדום.

העד מסר עדות בהירה ומהימנה, המשתלבת עם הודעתו במשטרה ומזכרים שתיעדו שיחות עמו. התרשמתי כי מדובר בעד אובייקטיבי, שאין לו כל היכרות מוקדמת עם מי מהנהגים המעורבים, אשר היה במקום התאונה, ראה את התרחשותה, דיווח על כך מידית למשטרה ומסר כי הוא מוכן לתת עדות (מזכר ת/9, הודעתו במשטרה, עמ' 11 לפרו' מיום 9.5.17, ש' 14-16).

ככל הנראה, מסר העד, בטעות, בהודעתו, כי ברמזור הבהב אור צהוב, שכן, כפי שהעידו לפני הבוחנים, הרכב האורות ברמזור, אינו מאפשר אור צהוב מהבהב.

לעניין זה יוער כי גם אם הוקראה ההודעה לעד, והלה חתם עליה, כטענת הסנגור, אין הדבר מבטיח כי מלוא הפרטים שנמסרו בה מדויקים. עם זאת, לאחר ששמעתי את העד לפני, לא מצאתי כי יש בטעות זו כדי לפגום במהימנותו של העד או במשקל שיש לתן לדבריו.

איתורם של עדים נוספים

הסנגור טען כי התביעה לא עשתה כל שלאל ידה לאיתור עדים נוספים לאירוע, והסתפקה בעדותו של מר קאסם לביסוס כתב האישום. טענה זו הוזמה על ידי עדי התביעה.

הבוחן מאיר קריחלי ציין כי יצר קשר עם כלל המודיעים שנרשמו בדוח המשל"ט (עמ' 23 לפרו', ש' 14), כשחמישה מתוך שישה מודיעים ציינו כי לא ראו את התאונה (מזכר ת/16). השוטר אליהו יצחק העיד כי התקשר למודיעים, על פי

דוח המשל"ט, שניים מהם מסרו כי לא ראו את התאונה ושניים אחרים לא ענו לשיחה (עמ' 8 לפרו', ש' 2-8, מזכר ת/1). הבוחן קריחלי דיבר עם השניים שלא ענו לשיחה ואלה, כאמור, לא ראו את התאונה (ת/16). בנסיבות אלה, הוכח בפני כי התביעה פעלה לאיתורם של עדים נוספים, ולא היה צורך בחקירתו של עורך דו"ח המשל"ט, כפי שטען הסגור.

עדות הנהג המעורב, שיח' ח'ליל מורל

הנהג המעורב, שיח' ח'ליל מורל, מסר גרסה המשתלבת עם גרסתו של עד הראיה ותומכת בה. עדותו הייתה עקבית ותאמה את הודעתו במשטרה. עד זה מסר כי הוא מכיר היטב את הצומת, ונוסע בה מדי יום (ראה ת/6- הודעתו במשטרה).

לגרסתו, עובר לתאונה, נהג ברכב טנדר, מסוג "איסוזו", מכיוון מערב למזרח. בהגיעו לצומת סומך, עצר את רכבו ברמזור האדום, כשלפניו אין רכבים אחרים. כשהרמזור התחלף לירוק, החל לפנות שמאלה, כשלפתע הבחין ברכב הנאשם, מגיע מכיוון נצרת, בנתיב השמאלי, "במהירות מופרזת". משהבין כי רכב הנאשם לא יספיק לבלום, ניסה לפנות את הצומת במהירות, אך רכב הנאשם עבר לנתיב הימני, נכנס לצומת ופגע במרכז רכבו, (עמ' 18 לפרו', ש' 25-30, עמ' 2 להודעה, ש' 9-3).

העד הפריך, באופן חד משמעי, את טענות ההגנה לפיהן נכנס לצומת באור אדום, ובאותה עת חצה רכב הנאשם את הצומת באור ירוק.

בלשונו: **זה לא יכול להיות בכלל ואני בטוח במיליון אחוז שאני נכנסתי לצומת באור רמזור ירוק** (עמ' 2 להודעה, ש' 25, עמ' 22 לפרו', ש' 6). לחיזוק עמדתו ציין כי בעת שהרמזור התחלף לירוק, רכב פרטי שעמד מאחוריו צפר לו על מנת שימשיך בנסיעה לכיוון הצומת. כשנשאל בחקירתו הנגדית האם הרכב צפר לו מאחר שהוא נכנס לצומת באור אדום ורצה להזהירו, השיב בשלילה (עמ' 20 לפרו', ש' 22-23, עמ' 22 לפרו', ש' 3).

העד מסר בעדותו כי בעת שנכנס לצומת, לא ניתן היה להבחין ברכב הנאשם, עקב צמחיה בכיוון נסיעת רכב הנאשם, ובעת שהבחין בו, היה כבר בתחילת הנתיב השמאלי (עמ' 21, ש' 4), כיוון נסיעת הנאשם, או אז קיבל החלטה לפנות את הצומת במהירות האפשרית.

ובלשונו: **"יש גדר צמחים שם, הוא מסתיר את הנתיב השמאלי. אני זיהיתי אותו אחרי שחסמתי את הנתיב השמאלי. אין מה לעשות. זה עניין של שניות וצריך לחשוב מהר מה לעשות, החלטתי להמשיך כמה שיותר מהר, ולהשאיר לו את הנתיב השמאלי שיעבור אחרי. לא יודע למה הוא החליט לעבור לנתיב הימני ופגע ברכב שלי"** (עמ' 20, ש' 31-32, עמ' 21, ש' 1-2).

גם בחקירתו במשטרה מסר העד כי טרם הכניסה לצומת לא הבחין ברכב הנאשם.

את החלטתו להמשיך בנסיעה הסביר: **"במצב כזה אתה צריך החלטות מהירות. אין מה לעשות. מה שעשיתי אני**

חושב שהיה נכון מאוד, זה לפנות את הצומת, אבל זה לא עזר" (עמ' 21, ש' 6-7).

טענת הסנגור כי העד ניסה להתאים את גרסתו לגרסת עד הראיה הניטרלי, כך, לענין נתיב הנסיעה בו נסע רכב הנאשם, לא נתמכה בממצא כלשהו.

העד מסר כי רכב הנאשם נסע בנתיב השמאלי ועבר לנתיב הימני בעת שהבחין ברכבו (עמ' 21 לפרו', ש' 27, ת/6). רכב הנאשם נראה בצילומים (ת/13) בנתיב הימני, נוכח סטייתו, ולא, כפי שטען הסנגור, עקב נסיעתו בנתיב הימני. הבוחן קריחלי גם הוא דחה את טענת ההגנה כי מהסקיצה שערך עולה כי הנאשם נהג בנתיב הימני, והבהיר כי הסקיצה מתארת את כיוון נסיעת רכב הנאשם ולא את הנתיב בו נסע הנאשם (עמ' 23 לפרו', ש' 18, עמ' 23 לפרו', ש' 20-22).

עדויות של מר מוחמד חיג'אזי

עדויות של מר חיג'אזי, אשר נסע לצד הנהג המעורב, משתלבת בעדויותיהם של מר קאסם והנהג ותומכת בהן. העד ציין כי זו פעם ראשונה בה הוא נסע עם הנהג (עמ' 23 לפרו', ש' 7), וכי אינו מכיר את הנהג או את הבחור הנוסף שנסע עמם (עמ' 23 לפרו', ש' 15-16).

העד העיד כי רכבם נכנס לצומת באור ירוק (עמ' 23 לפרו', ש' 30-31) ושלל את האפשרות כי ח'ליל נכנס לצומת באור אדום. (עמ' 24 לפרו', ש' 3).

באשר להתרחשות התאונה, מסר כי בעת שהיו בפניה, הגיע רכב מסוג "ב.מ.וו.", מנצרת, **"במהירות מופרזת, 170 קמ"ש בערך"**, התנגש ברכבם ורכבם התהפך (עמ' 22 לפרו', ש' 15-17, עמ' 23 לפרו' ש' 18). כשנשאל על סמך מה החליט כי הנאשם נהג במהירות של 170 קמ"ש, השיב: **"עברנו את הרמזור הירוק ולא ראינו את הרכב בכלל. לכן אני חשבתי שזה היה 170 קמ"ש, אבל אני יודע שזה היה ממש במהירות"** (עמ' 22 לפרו', ש' 22-23).

כשנשאל בנוגע למרחק בו הבחין ברכב הנאשם, השיב: **"הוא היה במרחק לפחות 100 מטר"** (עמ' 23 לפרו', ש' 23).

מספר הנוסעים ברכב המעורב

ההגנה טענה כי ברכב המעורב נסעו 7 נוסעים, חלקם שוהים בלתי חוקיים, אשר נסו על נפשם, מיד לאחר התאונה, כך שברכב נותרו 3 נוסעים בלבד, וכי עד הראייה הניטרלי ניסה להתאים את גרסתו לגרסת הנהג המעורב, בעניין זה. לא מצאתי כל תימוכין גם לסברה זו.

מתנדב המשטרה, מר פישל וולף, ציין במזכר (ת/2) כי כשהגיע למקום התאונה, ברכב המסחרי **"3 נוסעים"**, מתוכם 2 לכודים. כשנשאל בעדותו כיצד ידע את מספרם של הנוסעים ברכב, השיב כי הכבאים מסרו לו (עמ' 12 לפרו', ש' 8).

הנהג המעורב העיד כי בעת התאונה היו ברכבו 2 טרמפיסטים, אותם אסף בתחנת האוטובוס (עמ' 19 לפרו', ש' 6-7), ושלל את גרסת הסנגור (עמ' 19 לפרו', ש' 15-17).

מר ח'ג'זי, שנסע ברכב, מסר גם הוא כי עלה לרכב בצומת סומך, כטרמפיסט, וברכב נסעו בסה"כ 3 נוסעים (עמ' 22, ש' 25).

מר קאסם חוסיין מסר כי ברכב המעורב היו בין 3 - 4 אנשים (עמ' 12 ש' 7, עמ' 13, ש' 29, עמ' 14 לפרו', ש' 8-1), וכשנשאל על האפשרות כי בעת התאונה חלק מהנוסעים **"עפו מהרכב"**, השיב בשלילה והבהיר: **"כשהם התהפכו, העמוד של הרמזור תפס את האוטו והחזרנו את האוטו על החזית של הב.מ.וו."** (עמ' 12 לפרו', ש' 9-10).

זאת ועוד, הסתירה, עליה הצביע הסנגור, בין עדותו של מר ח'ג'זי, שנסע ברכב המעורב, לפיה, לאחר שהרכב התהפך, יצא מהחלון, ובין עדותו של מר קאסם, כי איש מהנוסעים ברכב המעורב לא יצא מהרכב בכוחות עצמו - הרי שבמקום התאונה, כעולה מהעדויות, התקהלו אנשים רבים וסביר כי מר קאסם לא הבחין ביציאתו של ח'ג'זי. יובהר כי לא מצאתי בסתירה זו כדי לפגום באמינותו של מר קאסם.

חוות דעת הבוחנים ועדותם

הבוחנים דחו את אופן התרחשות התאונה, כפי שהציגה ההגנה, וטענו כי זה מושתת על הנחות יסוד, שלא מן הנמנע כי אינן מדויקות. מנגד, עדויותיהם וחוות הדעת שהגישו תומכות בגרסת התביעה.

הבוחן לוי סרב להתייחס לטענת הסנגור כי עד הראיה ראה אור **"ירוק מהבהב"**, בנמקו כי לא גבה ממנו עדות (עמ' 14, ש' 24-21) ושלל את טענת הסנגור כי, בנסיבות המקרה, היה צורך לערוך שחזור עם עד הראיה במקום התאונה, על מנת שיצביע על המרחק ממנו הבחין באור המהבהב (עמ' 15, ש' 16).

כשעומת עם גרסת ההגנה, לפיה, משך הזמן בו נסע רכב הנאשם מרחק של 50 מטר, במהירות של 90 קמ"ש, עד הרמזור, הוא 2.2 שניות, שהוא פחות ממשך הזמן בו הירוק מהבהב (3 שניות), מה שמוכיח, לטענת ההגנה, כי רכב הנאשם נכנס באור ירוק לרמזור, השיב: **"אנחנו לא יודעים באיזו שניה הוא נכנס לצומת. זה משהו שאני לא יכול לענות לך"** (עמ' 17 לפרו', ש' 5). ובהמשך, **"אני לא יודע איפה היה החשוד. מספיק שהוא היה 10-15 מטר לפניו, כבר החישוב לא נכון"** (שם, ש' 8-9) ובהמשך: **"יש פה מסקנה שהעד נכנס באור ירוק"** (שם, ש' 11).

העד סרב לאשר גם את טענת הסנגור, לפיה, אם הנאשם עבר מרחק של 50 מטר, בזמן של 2.25 שניות, גם אם האור הירוק המהבהב, שמשכו 3 שניות, התחלף לצהוב, שמשכו 3 שניות, הנאשם לא עבר באדום, ומסר: **"לא יכול לתת לך תשובה לזה"** (עמ' 17, ש' 18).

כשנשאל מדוע אינו יכול לתת תשובה, השיב: **"אני לא יכול להתייחס לשאלה ההיפותטית שלך. בשלב ראשון אתה מתייחס לעד, אח"כ אתה משליך את מהירות העד לחשוד ואני לא רואה בחישובים ולא בתיק עצמו"** (שם, ש' 20-21).

העד דחה את מסקנת הסנגור כי נהג הרכב המעורב הוא שנכנס לצומת באור אדום וגרם לתאונה (עמ' 18, ש' 5) בנמקו: **"נתת לי נתונים שמתאימים לך ואם נגיש את כל חומר החקירה זה יראה אחרת. על פי עדות העד הוא מוסר שהוא נכנס באור אדום"** (שם, ש' 7-8).

בנוסף, הזים את טענת הסנגור כי הרכב המעורב, שנסע במהירות של 25 קמ"ש, וראה את רכב הנאשם מגיע, במהירות מופרזת, מכיוון נצרת, הוא אשר היה צריך לבלום ולמנוע את התאונה: **"באיזו נקודה הוא ראה?... אין לנו אפשרות להתייחס ולחשב מנקודה מסויימת באיזו נקודה הוא החליט"** (שם, ש' 17-19).

עולה מהאמור כי הבוחן לוי מסר תשובות מקצועיות וענייניות לשאלות שנשאל. הוא שב והדגיש כי טענות הסנגור נשענות על נתונים, שלא הוכח כי הם מדויקים, ולפיכך, לא ניתן להתבסס עליהם.

הבוחן קריחלי, בדומה ללוי, הזים את טענות ההגנה, אחת לאחת, וחזק את גרסתו של עד הראייה, מר קאסם.

לטענה כי עד הראייה ראה אור "ירוק מהבהב", השיב: **"לא מסכים. יכול להיות מצב שבו הירוק מהבהב הפסיק להבהב והאור הפך להיות צהוב"** (עמ' 19, ש' 32). ובהמשך: **"יכול להיות מצב בו מה שהוא ראה שהאור המהבהב ירוק הפסיק להבהב והאור הפך להיות צהוב. זה מה שתפס את עינו"** (עמ' 20 לפרו', ש' 2-3).

העד אישר כי אור ירוק מהבהב מגיע אחרי אור ירוק ונמשך 3 שניות. אור צהוב מגיע לאחר אור ירוק מהבהב ונמשך 3 שניות ולאחר אור אדום מגיע אור אדום-צהוב, שנמשך 2 שניות (עמ' 14, ש' 1-8).

העד שלל את טענת הסנגור כי אף אם נניח שהנאשם נכנס בשנייה הראשונה של האור האדום, ובשתי השניות הראשונות, כשלנאשם אור האדום, לרכב המעורב אור צהוב ואדום, ולאחריו מופיע האור הירוק, ולכך יש להוסיף את זמן הנסיעה של הרכב המעורב, מקו העצירה עד מקום ההתנגשות, כ- 6-7 שניות, כך שרכב הנאשם כבר היה אמור לפנות את הצומת, ולא הייתה אמורה להתרחש התנגשות, וטען כנגדה: **"זה לפי התיאוריה שלך לא היתה צריכה להיות תאונה"** (עמ' 22 לפרו', ש' 29).

העד מסר כי יתכן ונפלה טעות בהודעתו של עד הראייה קאסם לעניין המרחק בו הבחין ברכב הנאשם.

בלשונו: **"50 מ' שהעריך אדון קאסם אני לא יודע עד כמה הוא צודק לגבי 50 המטרים האלה"** (עמ' 20, ש' 26-30) ובהמשך: **"יכול להיות שמה שהוא מוסר לא מדויק"** (עמ' 21, ש' 4). בהמשך, כשעומת עם טענת ההגנה לפיה הנאשם לא חצה באור אדום, השיב: **"לא בהכרח. אמרתי שמר קאסם מה שהוא העריך כ- 50 מ' יכול להיות גם הרבה יותר, 100 או 150 ואז כל התמונה משתנה. אני נסמך על דבריו"**. (עמ' 22 לפרו', ש' 19-20).

כשעומת עם הטענה כי הנהג המעורב הוא שנכנס לצומת באור אדום, השיב: **"כל התיק הזה מסתמך על עדותו של עד ראייה מר קאסם שראה את רכב הנאשם נכנס באור אדום"** (עמ' 22 לפרו', ש' 13-14).

תכנית הרמזורים

חוות דעת תכנית הרמזורים מתיישבת אף היא עם גרסת עד הראייה הניטרלי. מערכת הרמזורים פעלה, ביום התאונה, באופן תקין (ת/34, עמ' 14 לפרו', ש' 20), ובהתאם לתכנית, אין ירוק משותף בין הרמזורים, כיוון נסיעת הרכבים המעורבים בתאונה (ת/3, עמ' 13 לפרו', ש' 31) ומשויפיע אור אדום לאחר 5 שניות יופיע אור ירוק לנהג המעורב (ת/3, עמ' 16, ש' 25, עמ' 13 לפרו', ש' 21-23). בהתאם לתכנית, האור הירוק של הנהג המעורב דולק במשך 22

שניות. כל אותו זמן לנאשם אור אדום. היינו, מהתכנית עולה כי ככל שהרכב המעורב מתחיל לנסוע באור ירוק, לנאשם באותה העת אור אדום.

דוח הבוחן

חיזוק נוסף לגרסת מר קאסם בעדותו של הבוחן קריחלי, אשר מסר כי המליץ להעמיד את הנאשם לדין בהתבסס על הודעתו של עד הראייה (עמ' 19 לפרו', ש' 16-18) וכשנשאל האם ללא עדותו של עד הראייה, התיק היה נסגר מחוסר ראיות, השיב בחיוב (עמ' 19, ש' 17-20).

לציון כי עדותו של מר קאסם השתלבה עם יתר הנתונים שהציג הבוחן בדוח (ת/11).

מהדוח עלה כי שדה הראיה של הנאשם לכיוון הצומת היה **"פתוח לפנים 300 מ' לפחות עד מקום התאונה"**, הרמזורים בצומת פעלו בצורה תקינה (עמ' 18 לפרו', ש' 15), ואין ירוק משותף לרכבים המעורבים (ת/11, ש' 16-17).

מיקום הנזקים ברכב, כמצוין בדוח, תואם גם הוא את גרסתו של מר קאסם.

ברכב הנאשם צוינה פגיעה קשה בחזית הרכב מלפנים לאחור, תוך משיכה לימין. ברכב המעורב תוארה פגיעה קשה בדופן ימין, 2 דלתות ימין וכנף ימין קדמי מעוכים, קשות וגג הרכב מעוך. מעיכה קשה בדלת שמאל של נהג הרכב, דלתות שמאלית קדמית ואחורית נעקרו.

כן צוין כי נמצאו סימני דחיפה של גלגלים אחוריים של הרכב המעורב, כתוצאה מכך שהרכב המעורב נדחף שמאלה.

טענת הסנגור כי הבוחן אימץ את דבריו של עד הראיה, ללא שבחן אותם לעומקם, דינה להידחות.

הבוחן הודה כי יתכן והודעת העד אינה מדויקת לעניין הערכת המרחק, ובעניין האור הצהוב המהבהב, מסר שזה אינו יכול להבהב (עמ' 19 לפרו', ש' 8).

כשנשאל העד, בחקירה חוזרת, מהו המרחק אותו הוא היה צריך לעבור רכב הנאשם ב - 5 שניות? (הזמן שעבר עד שהרכב המעורב הגיע לנקודת ההתנגשות), בהנחה שרכב הנאשם נסע במהירות של 80 קמ"ש, השיב: כ - 110 מ' מקו העצירה (עמ' 24 לפרו', ש' 20-24), וכשנשאל איפה היה רכב הנאשם בעת שהנהג המעורב החל לצאת עד מקום התאונה, השיב במרחק של 110 מטר ממקום התאונה. (עמ' 25, ש' 20).

העד שלל את מסקנת הסנגור כי חקירתו של הנהג המעורב תחת אזהרה, מצביעה על אשמתו, וטען כי יש ובתחילת חקירת אירוע כלל המעורבים חשודים באירוע.

בלשונו: **"היו מצבים רבים שבהם התאונה התהפכה. עדיין לא היה לי עדות טובה של אדון קאסם שבאותה נקודת זמן. לכן באותה נקודת זמן שנלקחה כולם היו חשודים מבחינתי"** (עמ' 24 לפרו', ש' 3-4).

עדות הנאשם

הנאשם מסר כי הבחין ברכב המעורב בעת שהיה כבר בצומת, עדות המחזקת את גרסת המאשימה כי חצה את הצומת באור אדום.

בהודעתו: **"פתאום ראיתי את הרכב השני בדלתות בדופן ימין"** (עמ' 2 להודעה, ש' 16).

בעדותו: **"פתאום הוא קפץ לי באמצע הרמזור"** (עמ' 32 לפרו', ש' 3).

הנאשם מסר גרסאות שונות לעניין מהירות נסיעתו. בהודעתו מסר כי אינו זוכר את המהירות בה נסע (ת/4, עמ' 2, ש' 12) בעוד שבעדותו מסר: **"אני נוסע כרגיל, 70, 80, מה שמותר על הכביש"** (עמ' 28 לפרו', ש' 20) וכשנשאל שוב, האם אינו זוכר את מהירות נסיעתו, השיב: **"לא זוכר. בדרך כלל לא עובר המהירות"** (שם, ש' 22).

כשעומת עם גרסותיהם של העדים שטענו כי נהג במהירות, ייחס זאת להיותם עדים מטעמו של הנהג המעורב (עמ' 2 להודעה, ש' 22, עמ' 29 לפרו', ש' 17). טענה זו, כאמור, נשללה על ידם.

סתירות נוספות נמצאו בין עדותו של הנאשם לעדויותיהם של העדים האחרים, כולל עד ההגנה מטעמו.

בעוד שהנאשם מסר כי בכביש לפניו נסעו רכבים נוספים (ת/4, עמ' 2, ש' 18, עמ' 29 לפרו', ש' 19) הנוסע שעמו מסר כי לא היו רכבים שנסעו לפניו. כשעומת עם העדויות האחרות בעניין זה, השיב **"הם משקרים"** (עמ' 29 לפרו', ש' 18-23).

סתירות נוספות נתגלו לעניין הנתיב בו נסע. בעוד שהנאשם מסר כי נסע בנתיב הימני (ת/4, עמ' 2, ש' 14, עמ' 29 לפרו', ש' 21), עד הראייה והבוחן, כאמור, מסרו כי נסע בנתיב השמאלי. כשעומת עם הטענה, לפיה, העדים אומרים כי נסע בנתיב השמאלי, השיב כי הוא דובר אמת (עמ' 29 לפרו', ש' 30-32, עמ' 30 לפרו', ש' 1).

כך, גם טענת הנאשם כי בעת התאונה הרכב המעורב, **"היה מלא מפוצץ"** באנשים ובעת שהגיעה המשטרה למקום **"ברחו כולם"** (עמ' 31 לפרו', ש' 24-26), נסתרה על ידי עדי התביעה.

הסתירות עליהן הצבענו, יש בהן כדי להטיל דופי במהימנותו של הנאשם ובגרסה שמסר בעדותו.

עדויות של העד מוחי אלדין חמדאן

עד זה, אשר נסע לצד הנאשם, בעת התאונה, אינו עד ניטרלי. הוא והנאשם חברים מזה 15 שנה והעד בנה לנאשם את ביתו (עמ' 28 לפרו' מיום 16.1.18, ש' 12, עמ' 30 לפרו', ש' 9). הוא מסר כי הוא מכיר היטב את הנאשם, ובעת האירוע, היו בדרך לאחיו של הנאשם, על מנת שיבצע אצלו עבודות בניה (עמ' 32 לפרו', ש' 6). השניים אף הגיעו לדין ברכב אחד (עמ' 30 לפרו', ש' 15-17).

ניכר בעדותו כי פרטים מסוימים מהתאונה זכר ואילו פרטים אחרים העדיף לשכוח. בעוד שזכר כי הנאשם חצה את הצומת באור ירוק (עמ' 32 לפרו', ש' 7), שכח את נתיב הנסיעה בו נסעו (עמ' 33 לפרו', ש' 15) והאם לפניו נסעו

רכבים נוספים (עמ' 33 לפרו', ש' 4).

נוכח עדותו, אני בספק אם טענתו כי לא שוחח עם הנאשם על התאונה, מאז שארעה (עמ' 30 לפרו', ש' 10-13), נכונה.

לסיכום, גרסתו של עד זה, והסתירות שנפלו בה, ביחס לעדותו של הנאשם, מחזקת את גרסת התביעה ומקעקעת את גרסת הנאשם.

סוף דבר

בהתבסס על חומר הראיות שהונח בפניי, מהימנותם של העד הניטרלי, הבוחנים, הנהג המעורב והנוסע ברכבו, והרושם האמין שהותירו בי, ומאידך, הסתירות שנפלו בגרסתו של הנאשם, הגעתי למסקנה כי הנאשם חצה את הצומת באור אדום ואילו הנהג המעורב עבר באור ירוק.

לסיכום, בהינתן האמור, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדותם לפניי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

הכרעת דין נתנה במעמד הצדדים. .

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27.3.18, במעמד הצדדים.